

ци-ти почели Требела като свой царь. А Юстинианъ, кога да испрати Требела, надарилъ го съ безбройно имане, и съ голѣмы дарове. *)

Слѣдъ нѣколко години Българе-ти ся-скарали съ Византийци-ты, заштото убили съжзника имъ Юстиниана, та пакъ ходили възъ Цариградъ и изново гы накарали да подпишѣть сгоденъ миръ за Българе-ты (716 г.). Наскоро слѣдъ това Българе-ти помогнали на Византийци-ты, кога Арабиги бѣли обетѣнили Цариградъ съ тяжкѣ войскѣ, отъ сухо и отъ море. Българе-ти отишли та ся-ударили съ Арабе-ты, избили до 22,000 души отъ тѣхъ, и отбранили Византийско-то царство (718 г.).

Слѣдъ Аспаруха и Требела Българина зела да ослабнува, та Българе-ти ся-принудили да искать миръ отъ Византийци-ты. Слѣдъ Требела на Българскый прѣстолъ сѣднѣлъ *Севаръ*, който царувалъ 15 години. Съ неговѣ-тѣ смръть ся-довършилъ Аспаруховый родъ, и ся-наченѣлъ другъ царекый родъ. Новый владалець ся-вѣкалъ *Кормесошъ* (Кормесий или Комерсий) Словѣнинъ. Тога владалець, като ся-натѣкмилъ на прѣстола, зель да задава страхъ на Византийско-то царство. Константинъ Погонатъ, като видѣлъ, че Словѣне-ти му подданныци отъ день на день ся-сѣединявать съ Българе-ты, заловилъ-ся да прави тврьдыни въ

*) За богатство-то и штедрость-тѣ на Требела приказватъ много любопытны работы: той нахлупилъ штита си на земѣ-тѣ, турилъ на него бича си, и послѣ гы засыпалъ съ пары-ты, што му далъ Юстинианъ, слѣдъ това заболъ копие-то си въ земѣ-тѣ, и натрупалъ отъ двѣ-ты страны до връха коприненѣ-тѣканъ; послѣ раздалъ на войници-ты си пары съ шепѣ, съ деснѣ-тѣ рѣкѣ загрибалъ златны пары, а съ лѣвѣ-тѣ серебряны.